

Михаил Вешим:

СИЛАТА НА ВНУШЕНИЕТО

Преди време срещнах приятеля си Тошо, който се оплакваше от високо кръвно.

- Как е кръвното? - попитах го.
- Нормално! - похвали се той.

И ми разказа как го нормализирал. Записал се на екскурзия до Рилския манастир, организирана от някаква фирма за медицински продукти. Много евтина екскурзия - цената включвала и обяд, три кебапчета с гарнитура. Но по време на обяда организаторите им провели беседа за лечебната полза от техните продукти - магнитни възглавнички, дюшечета и одеялца. Беседата била с цел зарибяване и Тошо веднага лапнал възглавничката - купил едно магнитно дюшечко срещу високо кръвно. Каза ми и цената на дюшечето - такава, че на мен ми се вдигна кръвното.

- Що се хващаш на глупости? - попитах го.
- Не са глупости! - каза той убедено. - Лечебният ефект е налице.

Почнал Тошо да спи върху дюшечето и кръвното му се нормализирало. Но и баща му поискал да спи на дюшечето. После и майка му. Накрая - и брат му. Започнали вкъщи да се карат кой да легне на чудотворното дюшечко. Всеки гледал да пререде другия. За малко да се изпокарат и да стигнат до бой.

- Сега - рече Тошо - въведохме ред. Разделихме денонощието на четири... на всеки се падат по шест часа върху дюшечето... Моята смяна е от 16 до 22 часа... Затова нямам повече време да разговарям, трябва да си лягам...

И забърза към дома си, защото приближаваше четири следобед.

След като се поделихме, се замислих върху случая. Дали наистина дюшечето имаше лечебен ефект или всичко беше въпрос на самовнушение? Известно е, че самовнушението е велика сила...

Замислен върху тая сила, се прибрах вкъщи. Жена ми ме посрещна с новина:

- Скъпи, виж какво купих!

И ми показа една семпла възглавничка. На

Mihail Vešim:

A HIT EREJE

Pár hete találkoztam Tošo barátommal, akit már hosszú ideje kínozott a magas vérnyomás.

- Hogy van a vérnyomásod? – kérdeztem tőle.
- Rendben! – válaszolta ő.

Aztán elmesélte, hogyan tette rendbe a vérnyomását. Feliratkozott egy kirándulásra a rilai kolostorba, amit egy gyógyhatású termékeket forgalmazó cég szervezett. Nagyon olcsó volt az út – és az árban még az ebéd is benne volt: három fasírozott garníringgal és salátával. Előtte azonban meg kellett hallgatnia egy előadást a cég termékeiről – mágneses kispárnáról, matracról és takaróról. Az előadó nyilván vevőkre horgászott, és Tošo rögtön bekapta a horgot – ott helyben vett egy matracot a magas vérnyomására.

Megkérdeztem mennyibe került, s amikor megmondta, nekem ment fel a vérnyomásom.

- Te felülsz egy ilyen átverésnek? – kérdeztem elképedve.

- Milyen átverésnek? – kérdezett vissza. – Nem látod, hogy meggyógyultam?!

Tošo hazavitte a matracát, elkezdett aludni rajta, és rendbe jött a vérnyomása. Aztán az apja is rákapott a matraca. Utána az anyja is. Végül a bátyja szintén. Az lett a vége, hogy összevesztek, ki aludjon a csodamatracon. Egymást túrták ki az ágyból. Kis híján hajba kaptak.

- Muszáj volt rendet teremteni – tárta szét a karját Tošo. Négy részre osztottuk a napot... mindenki napi hat órát kapott a matracon. Nekem a délután 4 és este 10 közötti műszak jutott. Ezért most sajnós el kell búcsúznom tőled, feküdnöm kell...

El is búcsúzott és hazasietett, mert közeledett a délután négy óra.

Elgondolkodtam az eseten. Tényleg gyógyhatású a matrac, vagy csak azt hitték, és azért hatott? Tudjuk, milyen nagy a hit ereje...

Ahogy ezen gondolkodtam, haza is érkeztem. Otthon a feleségem örömhírral fogadott:

- Nézd mit vettem, szívem!

такава спи котката ни.

- Защо си купила нова възглавничка за котката? Старата износи ли се?

- Колко си глупав! - каза жена ми. - Тази възглавничка не е за котката... Тя е специална... Пълна е с билки... Помага против безсъние. Нали знаеш, че се оплаквам от безсъние?

Действително жена ми се оплакваше от безсъние.

- Не вярвам да ти помогне - рекох. - Напразно си си дала парите!

- Ти в нищо не вярваш! - намуси се жена ми. - На сутринта ще си говорим!

Какво да си говорим на сутринта - жена ми изобщо не се събуди. Наложих се да я будя за работа с будилник на ухото.

- Страхотно спях! - каза тя, като се протягаше. - Цяла нощ спях сладко и сънувах, че съм в купа сено...

Тя замина бодра и весела на работа, а аз се замислих върху случая с възглавничката. Наистина ли помагаше срещу безсъние или всичко беше внушение?

Докато разсъждавах върху този казус, в главата ми узря пъклен план. Смених възглавничките - тази на котката сложих на жена ми, а билковата възглавничка сложих на котката.

Цяла нощ не мигнах, за да видя ефекта. Ефектът беше поразяващ - жена ми спеше кротко и мъркаше в съня си като котка, а котката също мъркаше върху нейната възглавничка, досущ като жена ми.

- По-сладко никога не съм спала! - рече на сутринта жена ми. После си изпи кафето и бодра тръгна на работа.

А аз останах озадачен да анализирам ситуацията. Както анализирах, изведнъж забелязах, че нещо в къщата ни липсва. Липсваше котката, която сутрин обикновено се върти из кухнята.

Всъщност котката не липсваше, а не беше станала. Продължаваше да спи непробудно върху възглавничката си. Мъркаше доволно в съня си, сякаш сънуваше, че спи в купа сено...

А кажете ми сега кое е лечебен ефект и кое

Ес előhúzott a háta mögöl egy kispárnát. Olyat, amilyenen a macskánk alszik.

- Miért vettél új párnát a macskának? A régi elkopott?

- Ne legyél már ilyen bumburnyák – szólt az asszony. – Ezt nem a macskának vettem. Ez különleges párna... Gyógynövény van benne. Megszünteti az álmatlanságot. Tudod, hogy milyen nehezen alszom el, nem?

Tényleg nehezen szokott elaludni.

- Nem hiszem, hogy segíteni fog – jegyeztem meg. – Ablakon kidobott pénz!

- Á, te semmiben sem hiszel – húzta fel az orrát a párom. – Majd reggel beszélgetünk!

Reggel azonban nem beszélgettünk, mert úgy aludt a lelkem mint a bunda. Háromszor húztam fel neki az ébresztőórát míg felébredt, és akkor is csak úgy, hogy a füléhez tartottam.

- Fúúú, mekkorát aludtam – nyújtózkodott. Azt álmodtam, hogy szénakazalban fekszem...

Vidáman mosolyogva ment a dolgozóba, én meg elgondolkodtam az eseten. Most akkor a kispárna gyógyítja az álmatlanságot, vagy a hit, hogy gyógyítja?

Amíg ezen gondolkodtam, pokoli terv jutott az eszembe. Kicseréltem a kispárnákat – a macskáét raktam a feleségem ágyába, a gyógynövényeset meg a macska alá.

Egész éjjel figyeltem a hatást. A hatás megrendítő volt – nejem édesdeden aludt, és doromboló hangokat hallatott hozzá, a macska pedig szintén dorombolt álmában, pont úgy mint a nejem.

– Ennél édesebben még nem aludtam! – jelentette kicsattanó örömmel reggel. Megitta a kávéját és tánc lépésben indult munkába.

Én meg elemeztem a kialakult helyzetet. Ahogy elemeztem, észrevettem, hogy hiányzik valami a házból. A macska hiányzott – ilyenkor a konyhában szokott ólálkodni.

Most nem ólálkodott, hanem aludt. A gyógynövényes kispárna tetején. Álmában dorombolt kicsit, mintha szénakazalban feküdne.

Most akkor hogy van ez? A gyógyhatás számít,

самовнушение?

Превод: Ласло ГАБРИШ,
www.huntrans124.com

vagy a hit?

Fordította: Gábris László,
www.huntrans124.com